

Uradni list

Evropske unije

C 216

Zvezek 50

Slovenska izdaja

Informacije in objave

14. september 2007

Obvestilo št.	Vsebina	Stran
	I <i>Resolucije, priporočila in mnenja</i>	
	MNENJA	
	Računsko sodišče	
2007/C 216/01	Mnenje št. 4/2007 o osnutku uredbe Komisije (ES) o spremembi Uredbe Komisije (ES) št. 1653/2004 o standardni finančni uredbi za izvajalske agencije v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 58/2003 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti (SEC(2007) 492 konč.)	1
2007/C 216/02	Mnenje št. 6/2007 o letnih povzetkih držav članic, „nacionalnih izjavah“ držav članic in revizijskem delu nacionalnih revizijskih organov v zvezi s sredstvi EU	3

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

MNENJA

RAČUNSKO SODIŠČE

MNENJE št. 4/2007

o osnutku uredbe Komisije (ES) o spremembi Uredbe Komisije (ES) št. 1653/2004 o standardni finančni uredbi za izvajalske agencije v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 58/2003 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti (SEC(2007) 492 konč.)

(2007/C 216/01)

RAČUNSKO SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 58/2003 z dne 19. decembra 2002 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti ⁽¹⁾, in zlasti člena 15 Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1995/2006 z dne 13. decembra 2006 o spremembah Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽²⁾,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1653/2004 z dne 21. septembra 2004 o standardni finančni uredbi za izvajalske agencije v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 58/2003 o statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti ⁽³⁾,

ob upoštevanju osnutka uredbe Komisije (ES) o spremembi Uredbe Komisije (ES) št. 1653/2004 o standardni finančni uredbi za izvajalske agencije v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 58/2003 o

statutu izvajalskih agencij, pooblaščenih za izvajanje nekaterih nalog pri upravljanju programov Skupnosti ⁽⁴⁾,

ob upoštevanju prošnje za mnenje, ki jo je Komisija Računskemu sodišču predložila 25. aprila 2007 –

SPREJELO NASLEDNJE MNENJE:

1. Cilj osnutka uredbe je spremeniti standardno finančno uredbo za izvajalske agencije ⁽⁵⁾ (v nadaljevanju besedila „standardna finančna uredba“) po sprejetju Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1995/2006 z dne 13. decembra 2006 o spremembah Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti, in zaradi izkušenj obstoječih izvajalskih agencij.

2. Člen 20 osnutka uredbe določa, da se dokončno sprejeti proračun in spremembe proračuna pošljejo v vednost proračunskemu organu, Računskemu sodišču in Komisiji ter se objavijo na spletnih straneh zadevnih agencij. Poleg tega se povzetek

⁽¹⁾ UL L 11, 16.1.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL L 390, 30.12.2006, str. 1.

⁽³⁾ UL L 297, 22.9.2004, str. 6.

⁽⁴⁾ SEC(2007) 492 konč., 25.4.2007.

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1653/2004 (UL L 297, 22.9.2004, str. 6).

proračuna in sprememb proračuna objavi v *Uradnem listu Evropske unije* v treh mesecih po njihovem sprejetju. Vendar bi bilo zaradi načela preglednosti proračuna smiselno podrobno določiti obseg in vsebino povzetka, ki ga objavijo izvajalske agencije.

3. Prvi odstavek člena 27 določa: „Vsem finančnim udeležencem (...) in vsem drugim osebam, ki sodelujejo pri izvrševanju, upravljanju, reviziji ali nadzoru proračuna, je prepovedano sprejemati kakršne koli ukrepe za izvrševanje proračuna, ki bi lahko povzročili navzkrižje njihovih interesov z interesi agencije ali Skupnosti.“ Izraz „izvrševanje proračuna“ (po členu 52 finančne uredbe) bi bilo treba izbrisati ali ta člen preoblikovati, saj

osebe, ki sodelujejo pri reviziji in nadzoru, ne bi smele sprejemati ukrepov za izvrševanje proračuna.

4. Francoska različica novega člena 42a osnutka standardne finančne uredbe določa, da agencija pripravi seznam *créances communautaires* (terjatve agencije) z imenom dolžnikov in zneskom dolga, kadar je dolžniku plačilo naloženo s pravnomočno sodno odločbo in kadar ni bilo sploh nobenega ali nobenega večjega plačila v enem letu od njenega izreka ⁽¹⁾. Izraz „*créances communautaires*“ („terjatve agencije“) je presplošen. Morali bi pojasniti, da so zadevne terjatve le tiste iz operativnega proračuna izvajalskih agencij.

To mnenje je sprejelo Računsko sodišče v Luxembourgju na svojem zasedanju 12. julija 2007.

Za Računsko sodišče
Hubert WEBER
Predsednik

⁽¹⁾ Podobno določbo lahko najdemo v podrobnih navodilih za izvajanje splošne finančne uredbe (glej člen 81(4) podrobnih pravil za izvajanje).

MNENJE št. 6/2007**o letnih povzetkih držav članic, „nacionalnih izjavah“ držav članic in revizijskem delu nacionalnih revizijskih organov v zvezi s sredstvi EU**

(predloženo v skladu z drugim pododstavkom člena 248(4) Pogodbe ES)

(2007/C 216/02)

RAČUNSKO SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 248(4) in 279 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in predvsem odstavka 4 člena 160C in člena 183 Pogodbe,

ob upoštevanju Mnenja Sodišča št. 2/2004 o „modelu enotne revizije“ (in predloga za okvir notranje kontrole Skupnosti) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1995/2006 z dne 13. decembra 2006 o spremembah Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽²⁾,

ob upoštevanju Akcijskega načrta Komisije za integriran okvir notranje kontrole ⁽³⁾, zlasti ukrepov 5, 6 in 8 Akcijskega načrta,

ob upoštevanju Sklepa Evropskega parlamenta o razrešnici za leto 2005 – Oddelek III – Komisija ⁽⁴⁾, zlasti točk 19 do 30 Sklepa,

ob upoštevanju Resolucije Odbora za stike vrhovnih revizijskih institucij Evropske unije o krepitvi in lažšanju sodelovanja med VRI EU z namenom prispevanja k izboljšanju odgovornosti za sredstva Skupnosti z dne 11. decembra 2006 ⁽⁵⁾, zlasti točke 9 Resolucije –

SPREJELO NASLEDNJE MNENJE:

I. Mnenje zajema tri različna, vendar medsebojno povezana vprašanja. Prvo je nova zahteva, uvedena s spremenjeno Finančno uredbo, po letnih povzetkih revizij in izjav, ki jih zahtevajo sektorski predpisi (na primer tisti v zvezi s plačilnimi agencijami na področju kmetijstva in tisti, ki jih na področju strukturnih

skladov objavijo revizijski organi). Drugo so nacionalne izjave, ki jih na lastno pobudo pripravijo pristojni organi nekaterih držav članic v okviru obveznosti poročanja nacionalnim parlamentom in jih revidirajo ustrezni nacionalni revizijski organi. Tretje so prostovoljna poročila in potrdila nacionalnih revizijskih organov o upravljanju sredstev EU v njihovih državah članicah.

Letni povzetki

II. Letni povzetki sektorskih revizij in izjav o zanesljivosti (mnenj), uvedeni s spremenjeno Finančno uredbo, predstavljajo dodatno povezavo med Komisijo in državami članicami v modelu, ki temelji na verižni strukturi. Prvi letni povzetki morajo biti pripravljeni za leto 2007, in sicer do 15. februarja 2008.

III. Komisija bi morala izvajati ustrezen nadzor nad letnimi povzetki, katerih kakovost bo odvisna od izjav, na katerih temeljijo, da bi zagotovila njihovo doslednost, primerljivost in uporabnost. Medtem ko zakonodaja letne povzetke omejuje na preproste povzetke za posamezne sektorje, bi bilo treba Komisijo spodbuditi k povečanju dodane vrednosti celotnega procesa, na primer z izpostavljanjem skupnih težav, morebitnih rešitev in najboljših praks.

IV. Letni povzetki so dodatni element notranje kontrole. Če so v njih poudarjene prednosti in pomanjkljivosti, lahko spodbujajo boljši nadzor nad sredstvi EU na področjih z deljenim upravljanjem.

Nacionalne izjave

V. Nacionalne izjave so prostovoljna pobuda nekaterih držav članic, pripravljene so na najvišji ravni in naslovljene na nacionalne parlamente. Ali bodo nacionalne izjave nudile koristne dodatne informacije, bo odvisno od obsega in kakovosti dela, opravljenega pri njihovi pripravi.

⁽¹⁾ UL C 107, 30.4.2004.

⁽²⁾ UL L 390, 30.12.2006.

⁽³⁾ COM(2006) 9 konč.

⁽⁴⁾ P6_TA(2007)0132.

⁽⁵⁾ Resolucija CC-R-2006-01.

VI. Ker nacionalne izjave izpostavljajo nacionalno odgovornost za porabo sredstev EU na področjih z deljenim upravljanjem in hkrati omogočajo izpolnitev te odgovornosti, je njihov namen privedi do boljšega upravljanja. Nacionalne izjave je mogoče šteti kot nov element notranje kontrole in kot take bi jih morala obravnavati tudi Komisija in Sodišče.

Revizijsko delo na nacionalni ravni

VII. Nekateri nacionalni revizijski organi revidirajo porabo sredstev EU na lastno pobudo in za namene poročanja nacionalnim organom. Eden od njih je oblikoval mnenje o skladnosti sistemov z uredbo ter o zakonitosti in pravilnosti transakcij.

Pogoji in omejitve pri uporabi morebitnega zagotovila

VIII. Sodišče priznava, da bi bilo možno uporabiti zagotovilo, ki je bilo morda pridobljeno na podlagi nacionalnih izjav in revizijskega dela na nacionalni ravni ob upoštevanju zahtev mednarodnih standardov revidiranja. Prvi pogoj za uporabo takšnega zagotovila je, da bi morali biti obseg, pristop in časovni raspored nacionalnih izjav in revizijskega dela na nacionalni ravni ustrezni, njihova izvedba pa v skladu z mednarodnimi standardi.

IX. Pri upoštevanju mednarodnih standardov revidiranja prevladuje ena zahteva: **zunanji revizor, ki se želi opreti na mnenje ali delo drugih, ali to delo uporabiti, mora pridobiti neposredne dokaze, da je bilo to delo opravljeno na dobri podlagi.** Čas, ki bi ga Sodišče potrebovalo za pridobitev takšnih dokazov, bi bilo treba primerjati s časom, ki se prihrani z zmanjšanim obsegom preizkušanja (ali drugih postopkov) v zvezi s predvidenim področjem revizije.

X. „Nacionalna“ narava nacionalnih izjav in revizijskega dela na nacionalni ravni je v nasprotju s sedanjo horizontalno naravo dela Sodišča, kjer so zaključki na splošno pripravljene po proračunskih področjih in ne po posameznih državah članicah. Nacionalne izjave ali revizijsko delo na nacionalni ravni bi lahko imeli morebitni učinek na delo Sodišča le, če bi bili njihov obseg, pristop in časovni raspored ustrezni in primerljivi. Vendar Sodišče ne glede na svojo uporabo tega dela priznava možni vpliv nacionalnih izjav in revizijskega dela na nacionalni ravni na krepitev ozaveščenosti o pomembnosti notranje kontrole sredstev EU v državah članicah.

XI. Sektorska mnenja (na katerih temeljijo letni povzetki) ter različne nacionalne izjave in revizijske pobude imajo skupno značilnost: nanašajo se na sisteme in vsebujejo zaključke o njih. Nacionalne izjave lahko vsebujejo tudi specifična mnenja o zakonitosti in pravilnosti z izkazi povezanih transakcij. Izkušnje kažejo,

da se glavno tveganje za slednje pojavlja pri zanesljivosti informacij, ki jih predložijo upravičenci ob vložitvi zahtevka za sredstva EU, ne pa pri načinu obdelave teh informacij v državah članicah ali na Komisiji. Izjava, da sistemi delujejo v skladu z zahtevami predpisov EU, sama po sebi morda ne bo dajala zagotovila o zakonitosti in pravilnosti zadevnih transakcij.

Revizijski pristop

XII. Letni povzetki bodo kot sestavni del sistema notranje kontrole zajeti v standardne revizijske postopke Sodišča. To bi lahko zajemalo oceno njihovega prispevka k notranji kontroli kot celoti ter tega, kako Komisija v svoji vlogi nadzornika vodi postopek in uporablja informacije, ki jih nudijo.

XIII. Pri nacionalnih izjavah ali revizijskem delu na nacionalni ravni bi se Sodišče v svojem pristopu moralo osredotočiti zlasti na njihov učinek na Komisijo kot glavnega revidiranca in na to, kako jih ta uporabi. To bi lahko zajemalo oceno, kako Komisija zagotavlja smernice, kako upošteva ugotovitve, kako se prepriča o njihovi zanesljivosti in kako v odgovor nanje prilagodi svoje dejavnosti kontrole.

XIV. Kar zadeva izjavo Sodišča o zanesljivosti, je treba razlikovati med samimi nacionalnimi izjavami in nacionalnimi izjavami, ki jih revidirajo nacionalni revizijski organi. Nacionalne izjave imajo nekaj skupnih značilnosti z ravnateljskimi predstavitevami: lahko vsebujejo dragocene informacije o izvrševanju proračuna EU, vendar same po sebi ne predstavljajo dokončnega revizijskega dokaza. Sodišče tudi ni odgovorno za revidiranje njihove zanesljivosti, razen če jih želi uporabiti.

XV. Mnenja, ki jih pripravijo nacionalni revizijski organi o sistemih in/ali zakonitosti in pravilnosti dohodkov in odhodkov, lahko ne glede na to, ali so samostojna mnenja ali mnenja o nacionalnih izjavah, vsebujejo revizijske dokaze, na katere se Sodišče lahko zanese, ob pridržku, da so upoštevani mednarodni standardi revidiranja. Sodišče jih bo upoštevalo pri načrtovanju in izvajanju svojega dela.

XVI. V praksi bi bilo zagotovilo o sistemih mogoče uporabiti pri načrtovanju revizije računovodskih izkazov/revizije skladnosti tako pri ocenjevanju tveganja za kontrolo kot pri uporabi modela revizijskih zagotovil. Če se delo nacionalnih revizijskih organov preizkusi in izkaže za zanesljivo, bi ga Sodišče lahko uporabilo v okviru svojega preizkušanja sistemov – vključno s preizkušanjem kontrol – kar bi lahko zmanjšalo obseg potrebnega neposrednega preizkušanja podatkov.

XVII. Kot je pojasnjeno zgoraj, se bo Sodišče moralo prepričati o primernosti in kakovosti opravljenega dela nacionalnih revizijskih organov, če se bo želelo zanesti nanj. V praksi bo to zahtevalo dvostransko sodelovanje med Sodiščem in nacionalnimi revizijskimi organi.

Nadaljnji koraki

XVIII. Komisija bi morala razmisliti o uporabi letnih povzetkov za opredeljevanje in spodbujanje najboljše prakse v državah članicah in med njimi, kar bi prispevalo k boljšemu upravljanju.

Komisija bi morala na podlagi sektorskih mnenj, na katerih temeljijo letni povzetki in nacionalne izjave, preučiti odnos med skladnostjo sistemov s predpisi ter merili, ki se uporabljajo za presojanje sprejemljive ravni zakonitosti in pravilnosti osnovnih transakcij.

XIX. Revizijski pristop, ki bi ga nacionalni revizijski organi morali uporabiti pri revidiranju sredstev EU, se obravnava v okviru pooblastil delovne skupine Odbora za stike, ki je odgovorna za „pripravo skupnih standardov revidiranja in primerljivih revizijskih meril, prilagojenih za področje EU“ ⁽¹⁾. Skupni standardi na področju revizijskega pristopa in metod lahko povečajo možnosti, da se bo Sodišče lahko zaneslo na delo nacionalnih revizijskih organov, ob pridržku, da je mogoče pridobiti neposredne dokaze o kakovosti tega dela.

To mnenje je sprejelo Računsko sodišče v Luxembourgju na svojem zasedanju 19. julija 2007.

Za Računsko sodišče
Hubert WEBER
Predsednik

⁽¹⁾ Resolucija Odbora za stike vrhovnih revizijskih institucij Evropske unije CC-R-2006-01, 11.12.2006.